

İnanc Delibalta

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.2.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Affet

Affet beni ya resullallah
Nefsi heveslerin varlığında
Gelirken günahlar dost kılığında
Affet beni ya resullallah

Ölçtüm biçtim varlığın manasını
Kıramadım benliğin aynasını
Şükürsüzlüğün tattım acısını
Affet beni ya resullallah

Utanır gönlüm ahlar içinde
Akar gözyaşım vahlar içinde
Yandı yürek korlar içinde
Affet beni ya resullallah

Binbir günahın altında kaldım
Sanki seherde imanı aradım
Sensizlikti benim en büyük zararım
Affet beni ya resullallah

Sormadım seni niye kendime
Bulmalıydım seni her derdimde
Geçen ömrüm sanki bir virane
Affet beni ya resullallah

İnanc Delibalta

Anladım

Hayatın sensiz bir ızdırap olduğunu
Seni kaybedince anladım
Ruhumdan kayan yıldızların bertaraf olduğunu
Seni kaybedince anladım

Her gecenin sabahında gece olduğunu
Umutların sinesinde umutsuzluk barındığını
Hayallerin mücella köşelerindeki kuytulugu
Seni kaybedince anladım

İnanc Delibalta

Bağrımda

Can çekişiyor ellerimde umutlar
Bir kandil gibi sönüp gitti mutluluklar
Leylakların çiğliği seslenir gönülde
Viran olur gönül bağım gel görde
Sende kalmış ahuzarın ahı,kederi
Rüyam olmuş şafak karartısının kaderi
Tarifsiz dudağımdaki nağmeler,
Ruhumu kaynatır bu yangının ederi
Soylu bir hüznün akar gözlerimden
Damarlarımdan süzülür ufkun beyazına doğru
Ellerim semanın sedasını okşarken
Bu canın feryadı güzün ayazına doğru
Sen sevda denen beşikte sallandın mı hiç
Küflü gönüllerin sicimiyle bağlandın mı
Hasretlik kimliği ile usul usul dağlandın mı hiç
Puslu pencerelerin ardında acı acı ağladın mı
Hüsran bir gonca gül gibi filizlendi koynumda
Silüetin bir resim misali kaldı ardında
O gizmeli bakışların karartısında
Sevda kara bir lek oldu bağrımda

İnanc Delibalta

Beni

Gün gelir intizarı ağlatırsın
Gün gelir hicranı yakarsın
Savurursun mağrur çehreni
Ufalar hasretin kavurur beni

Hicabın perdesi yüzüme kapanır
Ay utancından yıldızlara sarılır
Güneş omuzunda buzulları taşır
Sensizlik diyar diyar çağırır beni

Gamdır yüreğimde hüznle filizlenen
Beni atıp aşk denizinde yüzdüren
Çiçekleri solduran, ahuları güldüren
Bu dert adım adım paralar beni

Gökkuşağı yolum oldu senden yana
Ahım maşuğa değer, ulaşır maveraya
Kamet getirir ruhum varır allaha
Sensizlik usul usul arşa salar beni

Hicrannamedir senin adına yazılan
Seninle var olup, seninle anılan
Gönlüme düşer sevdan, gözlerinde aydınlanan
İki kara gözün hüsrarla karalar beni

İnanc Delibalta

Bilinmezlik

Hasret vadisinin güllerini kokluyorum
Gecenin siyahıyla dolan gözlerini hatırlayıp
Yüzünde şavklanan edeb gergefini işliyor yüreğim
Cebrin ahında arıyor seni sevdam
susamışcasına yudumlayıp
Uzakmışsın gibi yakınları ufalıyor ellerim
Bir bakış ötede ahuların yankılanıyor
gül gerdanını koklayıp
Muhabbetin hamuru ile pişiriliyor sana feryadım
Safakla beraber seni arıyor figanım
tan yeline sarılıp
Rüzgar yine ulaşıyor yaprağına sıırılsıklam
Aşkın renklerine sarılıp boyuyor kendini
seni seviyorum deyip
Bilinmez bir hiçe gidiyor gibiyim
Aşkın bir bedende iki can bir tek yürek türküsünü söyleyip
Hayaller kuruyorum seherin telime her yurduğunda
Bende dolaşıyorsun sen bana rızık olduğunda
Pareledim nefsin yadigar karartısını
Sevdam ile içerliyorum sana varmanın umutsuzluğunda
İman damlalarının pırıltısı ile besliyorum seni
Yuvan yanım nazarın sevdam deyip hayaline sarıldığımda

İnanc Delibalta

Bu Yalan

Bu yalan hayaller bu durgun sualler
Gözlerinin ışığında infazımı beklerler
Sensizliğin seceresini çıkarırsa ayışığı
Bilsinki; hüznüldür, kederlidir bu güzelin aşığı
Enginler sararıp soldu gönlün ufuğunda
Hüsrana boyanmış umutlar seherin her soluğunda
Güneş inlesede derdinden
Bilsinki hürriyetin mahseni saklıdır koynumda

İnanc Delibalta

Cevahir

Sızlar sol yanımdaki cevahir
Ceyda gurbet yollarında solar
Ruhumdan yıldızlar kayar bir bir
Gaflet nimetiyle yutkunur intizar

Puslu gözlerimde fersiz sonbahar
Sürgün olmuş düşler tanyerine
Cemaline sarhoş cefakar berguzar
Bahar sarılmış mücella hayaline

Kopardım lalezerdan son gülümü
Haydut akşamlar kovalar gündüzü
Bir bebenin gözlerindeki gönlümü
Savurdum bulutlara çaresiz hüznümü

Bir birini kovalıyor akrep ve yelkovan
Zaman ansızın hatırlatır hicranı
Figan içinde çırpır nice can
Kelimeler düğümleir anınca visalini

Mum ışığını izler karanlık
Kollarımda sevda denen o biçare varlık
Ruşenimin yolundaki tutsaklık
Benim, gözünüyaşında kaybolan yalnızlık

İnanc Delibalta

Diyemedim

Nereye bile diyemedim
Paslı gözlerim yine dem tuttu
Çarpan yüreğim değil sanki
Bir gürz kalbimi dövercesine beni cürüttü
Sızılar yüreğimde geziniyor amansız
İçeriyor yüreğim
İçeriyor sevdam
İçeriyor bu manasız acı
Ardına bile bakmadan gidecek zamansız
Korkuyorum yalnızlıktan bu kalabalıkta
Hasreti esaretim olacak biliyorum
Renkler boğulacak sanki zamansızlıkta
Yerecek gururum sizimi biliyorum
Bu tarifsiz yangın savuracak küllerimi
Yanacak yanacak yanacak
Belki umutsuz sevdalar
Ziyaret edecek vuslatsız türbemi
Dolunay aydınlatıyor lodosun kışkırttığı denizin mavisini
Ve boyluboyunca bir ben ıslatıyorum gözyaşlarımla sahili
Dilimde eski bir türkü
Sanki gönlüm iltica etmiş yare
Gamla besleniyor bu gece paramparça yüreğim pare pare
Sitemler dilimde, kuytu köşeleri arıyor gözlerim
Gün gelecek biliyorum hürriyetin mabedini
Gözyaşlarım, bu lodos, bu mavi yapacak renklerini ellerim

İnanc Delibalta

Doğ Ruhuma

İçimde büyüyen merhamettin
Ey efendim gel ve dog ruhuma
Ruhuma yagan rahmettin
Ey efendim gel ve dog ruhuma

Bensizligin o kayip benligi
Takva bahçesinin ari,edebi
Ruhumdaki rahmetin ekini
Ey efendim gel ve dog ruhuma

Sevda atesimin gülü,sümbülü,karanfili,
Düskünlüğümün sabri,kanaati,eli
Varligimin anlami,kiymeti,dili
Ey efendim gel ve dog ruhuma

Sensiz ruhum biçaredir
Varligim cemaline avaredir
Isyanım gamli gönlüme
Derman bilirimki sendedir

İnanc Delibalta

Düştü

Tan yerine sarılan karanın ayazında
Billur tenine ah düştü
Yıldızların ağarıp kaldığı beyazında
Gönlüme deli bir ferman düştü

Kaf dağının ötesine hicranla baktığın
İntizara bent olup gönlüme aktığın
Canıma canan denen o gülü taktığın
Gönlüme o an mukkades halen düştü

Kıtalar dolaşan mevsimlerin hali gibi
Güneşi soldularan karanfil hali gibi
Yakamozun vurduğu ruhum hali gibi
Ömrüme baki cananı halin düştü

Gam eyledi laleler kalınca sensiz
Gözyaşları nem olup uçtu kimsesiz
Gül bahçesine döndü yüreğim eşsiz
Kırmızı, renk olup biçare gülüme düştü

İnanc Delibalta

Ey Nebi

Koptu fırtına visaline ağlarken
Bulutlar vuruldu goncasına yanarken
Renkler olmadan sana boyanamam
Sen olmadan a gülüm hasrete dayanamam...

Yıllar gam etti deldi bağrını
Ay ve Güneş unuttu kendi adını
İplik yumağına sarıldı gönlüm
Hasreti vuslatı arayarak geğti mrm...

Bir nur gibi indiğinde yeryüzüne
Alemler hasretti gl yüzüne
Sinemde açan nergisin kokusunda
Adını sayıklarım biçare dudaklarımda...

Bak hüsran bir gnca gl omuzlarımda
Leylaklara iğ düşer ruhun buzullarında
iğdemleri ufalar oşkun saba rüzgarı
Aşığına ağlar göğün derbeder yıldızları

Şimdi ey nebi; sensizim avare biğareyim
Afakanlar sarılır boynuma
Şimdi ey nebi; sana susamış yüreğim
Tarifsiz hasretin düştü yoluma

İnanc Delibalta

Gel

Gel al beni benden ey ölüm
sarılısana gözlerime
Lale yaprağına sarşana hayatı
Bilmem fridevs bağına varırmı ruhum
Arşa çıkarmı gönlüm ararmı beyatı

Susuzluktan çatladı kurak gönlüm
Sedef sedef yudumluyor kumrular
Fesleğen köküne değdi bak ömrüm
Omuzlarımda usul usul eriyor buzullar

İhtiraslar yankılanır zerdali dalında
Sılanın sinesine yaslanır umutlar
Cerenler ıslanır papatya sırtında
Hasretlik cizgileri ile belirir hudutlar
Kor ateşler ciğner sevdalılar bağrında

İnanc Delibalta

Gözüm Seni Arar Seni

Tan yeri figan eyleyip şafağa sarıldığında
Bulutlar rahmet olup toprağa aktığında
Gönlüm firar eder seni arar seni
Her ahı göz yaşında her bir lokmada

yüreğim pare pare olsa arşa salsa beni
kaf dağına yürürüm hercai
İklimler kaynasa bağrımda bilirim
Firkatin derbeder eder taş a çalar beni

Bilinmez bir hiçin aydınlık köşesinde
Ruhumun yıldızları kahra çeken mevsiminde
Yüreğim akar sılaya seni arar seni
Toprak vatan sen canan iken bende

Her derdin ahında ararım seni
Vuslata daim boyarım seni
Bu bayrak inmez bilirim gönderinden
İki damla gözüm seni arar seni

İnanc Delibalta

Gülümsün

Beyaz karanlığın başlangıcıdır.
Kırmızı her aşığın her demde yaşadığı
Gökyüzünü, bir damla suyu hatırlatır
Mavidir o, ne beyaz nede kırmızıdır.

Bir buket mavi gül taksam saçın örgüsüne
Gökyüzünü, bir damla suyu hatırlatsın diye
Her an yollarına savursam
Sana olan sevdam ile yeşersin diye

Gülümsün, su gibi berrak gökyüzü gibi eşsiz
Varımsın, içimde esir can gibi tertemiz
Rahmet damlaları düşer ruhuma seninle
Hayal ve gerçek tortusu hayat, kimliksiz

İnanc Delibalta

Hasretlik

Gül cemalin görsem gönül dagimda
Muhabbetin olsam viran canimda
Bir ben özleşem gül benzini
Sana hicret etsem ahu zarimda

Ask-i canana iltica etsem
Gamla benligimi yersem
Varsam bir damla göz yasina
Gönül toprakinda bende ölsem

Hasret sana bu avare gözler
Ne olur bana gül cemalin göster
Yüregimde esen o deli rüzgar
Sohbet-i canani özler

Baykus konar oldu sevda bahçeme
Bülbül figan etti sukut-u lehçeme
Ruhumun zifiri karanlığına
Senle ay doğdu amansız geceme

İnanc Delibalta

Hayatın

Yabancıyım gözlerine yıldızların ötesinde
Kelebekler barınır sevdanın efsunlu penceresinde
Yığınlar altında lale yaprağını arşınlayan
Ahunun sırtında aşkın ruhuna dalan
Güneş silahıyla vurursa mahsun kalbini
Titrer yer duyulunca ayın gazeli
Özünü kaybedince derbeder karanfil
İntizarı ağlatır yakamoz misali kipriğin
Ruhun maphusluğunu anlatırsa biçare dilin
Bulutları parçalar divane şimşeklerin
Dert ile yanan gönüllerin firakını
Öğrenirsin gam içindeki aşıkların adını
Bir bilmededir seninle sensiz kaldığım
Şuledar hüznün yumağına sarıldığım
Bulursam cenk içindeki hayatı derinden
İndiririm sensizlik bayrağını gönderinden
Rahmet damlaları inerse kurak gönlüme
Ruhum iltica eder zehir salar ömrüme
Koparırsan seher telini inceden
Arardın tanyelini ellerinle önceden
Bu hicrannamesidir hayatın
İsyanıdır gözyaşı döken bulutların

İnanc Delibalta

Hazan

Sensizlik mevsiminin adı hazan
Hüznün tabutudur senden arda kalan
Akli firar eden bir garip derviş
Ömürdür lale gibi, nergiz gibi sararıp solan

Gah yeryüzü rengini alır senden
Gah rüzgar irkilir bi hoş nefesinden
Lalelerin gözyaşı göktüğü bu ayda
Gönlün celladı ol dilin ile vurda

Seninle beslerim hülyalarımın yadını
Sonbahar haya ile yutkunur aşkın tadını
Seninle sensiz kalan kelebekler
Resmin yapar hicranın cevapsız kalan sualler

Artık yazmak istemiyor kalemim
Gönlün mahsenini okşuyor dertlerim
Bu dertli deli şair
Gömmek ister şiirleri biçare hislerim

İnanc Delibalta

Kaçmak İstiyorum

Kaçmak istiyorum senden ey sevdam
Boynu bükük karanfillerin ahı için
Kaçmak istiyorum senden ey sevdam
Bağrı yanık aşıkların ahtı için

Günler karanlık için ağlarken gönlün sarayında
Zaman esti durdu sanki ayakların altında
Bu pus, bu duman, bu yangın
Kaçmak istiyorum senden ey sevdam
Şu vurgun yemiş denizin gözyaşlarında

Burasımı! Özlemlerin bağrında gül açar ya
Benim bağrımda açan gonca gibi
Dudaklarım sana susamış, gözlerim sana ama
Bağrımda sana çalan türkü gibi
Kaçmak istiyorum senden ey sevdam
Uzaklar bile yakın oldu hercai hülyalarımda

Nedir beni böyle bir gül gibi solduran
Hasretliğe sarıp gurbete yandıran
Derya misali gönlümden akıp aklıma varan
Kaçmak istiyorum senden ey sevdam
Bağrımı yakıp hicaranı ağlatan

İnanc Delibalta

Mağrubum

Emrine vakıf olundum aşk-ı memnunun
Edep erkan gölünde boğuldum derd-i hunun
Çırpınır gönlün ahında muhammedi ruhum
Şuretine kurban olayım sevgili nurum

Gözyaşları özüne iner sensiz yaprağın
Rahmet olur kafdağına vurur sensiz hayalin
Mum ışığının kuytu karanlığında
Ay aşığına doğar sensiz mahur-u intizarın

Bir mağrubum kendini sende arayan
Muamma riyalar altında hicrana dalan
Seninle aydınlanır ağma gözlerim
Cemalin pırıltısında rengini senden alan

Sükut ikrarının dar ağacı kıyısında
Filizlenen dua fidanının her edasında
Ruhumun yamaçlarında ararım seni
Esen bedevi çöllerin boz rüzgarlarında

İnanc Delibalta

Meltemlerin Eteklerinde

Maziye akar yolculuklar hatırlatır firkatini
Gam yüklü bulutlar gönlüme bırakır hasretini
Mehtabın şarkısı fısıldar ise kulağıma
Yarını senden sorarım kuruyan gözyaşlarımla
Bağrında zambaklar açar ise feryat ile
Çiğliğim geceyi parçalar ağıtlar ile
İhtiraslar yankılanır dumanlı gecelerde
Sinesine yaslanır umutlar, müebbet yemiş hecelerde
Bir yavru ceylan gezinir yüreğimde
Süzülür rahmet damlaları elemli gözlerimde
Yırtılır göğüs kafesim;
Vurgun yemiş ruhum meltemlerin eteklerinde....

Gün gelip sevdam çiçek açacak biliyorum
Zakkum bahçerinde yürüyecek yiğitliğim
Asr- ı saadeti süsleyecek senin mevsimin
Laleler yapraklarına sarılacak biliyorum

Gökyüzünü yaracak ruhumdan kaçan uçurtmalar
Poyraz seslenir içimde kaf dağına
Seher yeli sızlanır gençlik çağında
Sensizlik hüzzam olup içimde büyüyecek biliyorum

İnanc Delibalta

Ölüm

Hayat pınarın gün gelip bitecek
Ruhundan yorulacak bedenin
Zaman an ve an gözlerinde silinecek
Saracak seni dostane kefenin

Ezelde daimi dost arayan
Umanın ardında kendini bulan
Bilinmez bir hiçe gidip varan
Bir ben olsam, firkatın ile yanıp kavrulan...

İnanc Delibalta

Öpülesi Ellerin

Sarp kayalar çevirse önümü
inan hiç düşünmem bir an bile ölümü
Konsam yüreğine bir nergis kokusuyla
Demlesem sevdami, terk etsem hüznümü

Bakmak görmekmidir seni
Tül saçını, zifir gözlerini,
Düş misali hayalini
Gül kokunu, endamını (ölünesi cennetimi)

Gam bereketinin hüznün vuslatıyla
Açar gönül gülüm cemalin yankısıyla
Özlemimdir bu benim sana
Yapragın öpülesi ellerinin hatırasıyla

Sevmek nedir ne değildir,
Sana en büyük hediyem sadakatimdir
Görmesende, hayalin ile yaşamak
Gönlümün devranı aşkı muhabbettir.

İnanc Delibalta

Sen

Bugün yine yağmur yağıyor
Rahmet nazarıyla dökülüyor bir bir
Kaf dağının yamaçlarında yetişir sevda çiçeği
Karanlığı kovalar ask-ı memnu tir tir

Fridevs bağında arasam seni
Andelibin dudaklarında duysam ismini
Seyre kalsam renklerin hicretini
Bağırma sarıp sarmalasam seni

Nice yurtsuz yurttaşlar tanıdım
Efganın turabıyla yanan
Hudutsuz taşların ötesinde
Cemalin vuslatıyla esir kalan

Şimdi mavi bir örtüye bakıyorum
Minarelerin saplanıp kaldığı
Toprak üfül üfül fısıldıyor
Sensiz a gülüm biçare kaldığını

Bu varlık deryasında boğuluyorum nedensiz
Kimliksiz nice yüzler var ama kefensiz
Hicabın manadar bakışlarındasın
Bense hilfetin ruhunda geziniyorum a gülüm sensiz

İn yere beyazlığa boya şu karanlığı
Doğ ruhlara şefaatine boş bicanları
Tebessüm okları ile parçala
İşgal altındaki nice ürüyan canları

Bırak yansın kül olmaya yüz tutsun gönüller
Sevdan olmadan bu nağmeler neye değer
Visalinle akıyorum mesheylediğin çöllere
Sevdan olmadan a gülüm bu hoyrat canlar neye yarar

Yıldızlar çalkalanıyor sensizliğin muradında
Poyraz ağırıyor gözyaşlarımı sensiz rüzgarlarında
Gök yarılmak istiyor
Seni içine alıp sarılamadığında

Hürriyetin resmini yapıyorum benlik tablosunda
Cihanı boyuyorum hasretin karanlığında
Artık eliyorum umutları
Anka kuşunun iman kanatlarının altındai

İnanc Delibalta

Sende

Edep dengesinin mayası sende
Feryat ile andığım ahım sende
Erenler diyarının niranı sende
Neydem bu ağlar yanar halime
Derman sende deva sende
İhtirasın daneleri dolaşır nefis sahrasında
Malullenir gönlüm varlık edasının billur yağmurunda
Muhammedim Ey Nurlu Sevgilim
Ufalanır hasretler birleşir visal firakınla
Hun oldu gönlüm gam berektiyle
Asan olsa sana kavuşmak bağrımın hasediyle
Mahsun derbeder sevdam esirdir göğüs kafesimde
Muhammedim Ey Nurlu Sevgilim
Elem çöllerinde estim senin hayalinle
Tarumar etti sensizlik revan ömrümü
Mesheyledim seninle sensiz cürüyen gönlümü
Ufkum biçare kalmışken kararttım gökyüzünü
Suizan düşen viran gönül hayal eder gül yüzünü
Tan yerinin ötesinde seni aradım
Akıbetimi unuttum cemalin vuslatıyla figana daldım
Fahri kainat efendim Nurlu Sevgilim
Andım adını iman ile yanına vardım

İnanc Delibalta

Sende Seni

Kitaplar yazı buldu kalem aradı sende
Hüznün kalesine meydan düştü
Renkler kendini aradı ismini buldu sende
Gönlüme deli bir devran düştü

Leylayı aradı aşkı memnu sende
Çöllere derdi derman düştü
Merve oldu şekli buldu sende
Gam gasavet o mucella renge düştü

Zambakların kakülün de gördüm seni
Kurak topraklarla örttüm
Takvim yapraklarında ördüm seni
Sonsuzluğun çizgileri ile örttüm...

Ağladı dertli pelikan yüzün üstüne
Karanlık ilde ayvazı gömdü
Süzüldü gamlı kelebek gözün üstüne
Yaprak sende o viran hüznü gömdü

Sonbahar mıdır mevsimleri ağlatan
Gülü deren derviş gibi
Ah edip bülbülü söyleten
Sendeki vecdi gören ermiş gibi

İnanc Delibalta

Senin

Bir gul savurdum yaprağını arşınlayarak
Bereket dolu gülüşleri kapına bıraktım ağlayarak
Hasretinle suladım suları
Esaret altında yapayalnız kuş misali kalarak

Esaretim sensizlik benim efendim
Suyum asude sevgin benim efendim
Gözyaşım gül cemaline
Gülüm yoluna amade benim efendim

Muebet sevdam yudumluyor seni
Ruhum binbir rahmetle arıyor seni
Herçai yalnızlıklar gamlı benliğimin
Varlığım senin yokluğum arıyor seni

İnanc Delibalta

Sensiz

Yalnızlığın rıhtımında bekliyorum seni
Dalgaları gözlüyorum kimsesiz
İsyanın yeli vururken biçare ümidimi
Ayın denleri iner yere aytanem sensiz

Seferler düzenliyorum gözlerine ince ince
Tarumar oluyor bendim bu kadar sevince
Pusatsız bir gökkuşağıyım rensiz
Sevda denen yoldayım sıradan ince

Duvarlara asıyorum gönlün elemi
Yıkamıyorum hicranın rüyadaki mabedini
Cebrin zararını besliyorum koynumda
Sedefler kokluyor senin eşsiz benzini

Zerdali düşer sevdanın hasadına
Edep sarılır derdin biahına
Boram boram tütüyorum be gülüm
Gözüm yaşı karışır gönlün çayına

Bu dert güzide bir vahtır
Bülbül gül elinden bibedbahtır
Hudanın rahmetine sığınır gönül
Yeryüzü sensiz bi kuru topraktır

Şafaklar süzülür mehtabın damarlarında
Papatyaları kana bularım sensizliğin sabahlarında
Sözcükler isyanlarla çalkalanır
Aparçam, ya sev ya öldür beni bu aşkın hudutlarında

Gönlün güvercinlerini azat ettim
Dedimya sensiz ve kimsesiz
Rahmanın şükür ocağında
Dertler benliği kavurdu sensiz ve bensiz

Bu yangın ırmakları bile ürkütür
Sevdam beni adım adım bitirir
Huysuz bir tay gibi alapaça
Gönlüm binbir ahı beraber getirir

İstemem varmanı gönül hanesine
Razıyım muhabbet içinde dertlerin halesine
Dostlar beni hatırlar koyar paresine
İstemem gelmeni artık gönül hanesine

Dağlara yazdım artık arzuhalimi
Onlar anlatır sana sevdanın cebrini
Şende artık rivayet bahçesinin bir mavi gülüsün
İstemem görmeni vuslata hayil kabrimi

Biraz isyan biraz feryat koksada şiirim
Ben inancım, ya inancım kimin

Resulun şerbetine hasret biriyim
Anladım sensizliğe muhtaç gönöl kalemim

İnanc Delibalta

Sensizlik

Kışı üfle bakışlarınla avare gözlerime
Takadını yitirdi ahımla filizlenen cümleler
İnancı kalmadı kelimelerin muratsız sözlerime
Husranın savkıyla savklandı gölgeler

Deren ben olsam muhabbetin güllerini
Tutunmak için uzatsam gözyaşlarına ellerimi
Hu çeken dervişlerin niyazında
Beslerim seni kovalaklar içinde damarlarımda

Burcu burcu kokuyor tutsaklıklar
Gündüz güneşiyle kaybolan karanlıklar
Ülfetin canına can olan
Nurunla parçalanır huysuz parmaklıklar

Bak intizar ağlıyor senin visaline
Yanıyor bin bir dert içinde biçare haline
Burak senin için uçuyor
Çağların ötesindeki mabedine

Artık yutkunamıyorum sensizlikle
Kumsaldaki tek bir kum tanesi gibi
Saçlarımı ıslatan deli dalgalar gibi
Geziniyorum sensizliği, güz yağmurları ile

İnanc Delibalta

Sevdanı

Sevdanı gönül yarama derman olsun diye sevdim
Sevdanı ömrüme deli bir ferman yazsın diye sevdim
İslanırsın loş bi karanlık köşede hummalı
Sevdanı yaradana ebedi duam olsun diye sevdim

İnanc Delibalta

Sevmek Seni

Sevmek Seni;

Yillar gesede her an her dem de,
Zamana inat deli gönüldeki nagmelerle,

Sevmek Seni;

Yapragin rüzgara olan özlemiyle,
Bebeklerin anne hasretiyle,

Sevmek Seni;

Geceyi aydinlatan dolunayin beyaziyla,
Rzgarin yapragi titreten ayaziyla,

Sevmek Seni;

Kalabalik yanlizlardaki sessiz vicdanlarla,
Hicran mevsiminin sirtindeki ak kanatlarla,

Sevmek Seni;

Deryaya savrulan amansiz umutlarla,
Yeşeren umutların yrekdeki feryadiyla,

Sevmek Seni;

Gönül topragindaki vuslat fidaniyla,
Yalnizligin koyu karanlik sicagiyla,

Sevmek Seni;

Mevsimlik yemişlerin aēzındaki tadıyla,
Hazan yaēmurlarının boz bulanık sularıyla,

Sevmek Seni;

Gndzlerin zamansız karanlık korkusuyla,
Hüzün güneşinin tebessüm arzusuyla,

Sevmek Seni;

Sevda Limanına yanaşan kaybolmuşlarla,
Rabbine baēlı iim iim yakarışlarla,

Sevmek Seni;

Manasını yitiren hapsolmuş duygulara inat,
Kara gözlerine akmiş yeşil bakışlarla.

İnanc Delibalta

Sitem

Kızıl saçlı bahar yemyeşil kesildi içerimde
Ay ve yıldız ayrıldı göğün duldası sahnesinde
Bilmem can vermek nasip olurmu
Perdeler ardında yalnızlıkların gölgesinde

İssiz rüyaların yurtsuz koylarında
Asırlık çınarların gerdansız dallarında
Yadeller alır kakulunde taşır seni
Sevda tepelerini boyayan ressamın fırçasında

Hüznün kalesini savunur aşıklar
Sevdam ağlar pusludur bakışlar
Rivayetle sakınır fersiz sonbahar
Burcu burcu kanar divane papatyalar

Mevsimler sararıp soldu bağrımda
Dertler çalkalanır huysuz sabahlarda
Bir kıvılcım yakar dünyayı
Beni yakıp deryaya savurduğu anlarda

İnanc Delibalta

Şeffat Senden

Ruhum biçare kalırsa dar ağacında
Sefaât senden ya habiballah
Secdede günahlarım çıkarsa karşıma
Sefaât senden ya habiballah

Su dünyanın dumanı tütermi bilmem
Nefsin diyarında güller açarmı bilmem
Haset kin kasevet bitermi bilmem
Sefaât senden ya habiballah

Ya gönlüm arınmazsa kirden çamurdan
Ya tükenirsem benlik hamurundan
Ya çıkamazsam ahiretin girdabından
Sefaât senden ya habiballah

Huzurunda rabbimin bakamazsam yüzüne
Kirlenmiş ruhum çıkamazsa temize
Feryattan korkar inemezsem derine
Sefaât senden ya habiballah

İnanc Delibalta

Tövbe

Ruhumun hasat mevsiminde
Nadasa bırakılmış günahlara tövbe
Rahmanın şükür bahçesinde
Boynumu büken günahlara tövbe

Habibin dost yansısında
Kanadımı kıran günahlara tövbe
Canana olan hak sevdasında
Gönlümü yakan günahlara tövbe

Ashabın ekrem ehlinde
Bendimi savuran günahlara tövbe
Sevda çöllerinde esen hasret kumlarında
Cehenneme varan günahlara tövbe

Secdeye akan nice havzalarda
Berraklığı arayan günahlara tövbe
Hükmünü yitiren virane ahlarda
Mahşuğunu arayan günahlara tövbe

Rahmet tecellisinin her sedasında
Teselliye varan günahlara tövbe
Kulluk vakfının her edasında
Takva diyarına düşen günahlara tövbe

İlâlin enfes ezan sesinde
Özümü kınayan günahlara tövbe
Kabenin cihan hanesinde
Huzurda hak bozan günahlara tövbe

İnanc Delibalta

Umutlarım

Denizlerin mavi kakulune akıyor gözyaşlarım
Dağları tepeleri süslüyor sessiz feryadım
Maziyi arıyor dertler
Gökyüzüne sarılıyor umutsuz umutlarım

Rahmet tecellisini bekliyor yüreğim
Dostları arıyor başıboş gözlerim
Sevda yumağı sarıldıkça sarılıyor
İhtirasın yankısında tutusuyor yapayalnız hislerim

Sabır şerbetinden içiyorum doyadoya
Oluk Oluk sevda boşanıyor muhabbetin ışığında
Sabah güneşinin köhne karanlığında
Ben beni arıyorum sensizliğin sabahında

Ve fakar sevgilerin yolunu gözlüyorum
Özlemlerin ardında hasrete koşuyorum
Riyakar sevdalar ağırladı yüreğim
Ben beni artık resimlerden tanıyorum

Bilinmezlik zırhı ile kaplı tüm benliğim
Rivayet duygularla dolmuş taşmış yüreğim
Gün gelecek bitecek dertler
Huda'nın rahmetine sığınacak aciz bedenim.

İnanc Delibalta

Yarına Sığdıramadığım Hülyamsın Sen...

Gökyüzünden sıyrılıp düşen yağmur tanelerinin tenine değmesi bile nazarına vurgundur bende. Saçların üzerinde, telinde bir damla olsam. Süzülsem yanağına, dokunsam billur dudaklarına. Bir seni dinlesem, varıp kulaklarına bir seni işitsem. Karanlıkla dolan gözlerine sırılıklam bir bakış olsam. Hüznün dallarına çıkıp koparsam seni. Feryat ile inlesen zihnimde. Bir seni düşünsem bir seni anşam. Belki bir hayal ürünü sadece seninle beslediğim yüreğimdeki sevda kokan nağmeler. Bilinmezlik çamuruna saplanıyorum her gün. Zihnimde buzlanmış bir düşüncesin eritemediğim. Bir devletim aslında kendine hükmü geçmeyen. Bakışınla müebbet yiyen bir hicranın koynunda sallanan bir bebe gibiyim, seni tanıyan ama anlayamayan. Bu sevda amansız gelir, darboğazda nefesler kesilir, ulaşılmaz olur gayeler ve sen. Hükmüm geçmiyor bu hoyrat bedenime seninle sıvıyorum yüreğimdeki kırıkları ama aslında bir yarıktasın sen açıyorsun. Bile bile vuruyorsun dilindeki gürzünü. Efkarı dağları paralayan, sonsuzluluğun silsilesine sarılan bir derebeyiyim sanki. Gözyaşlarıyla hasadını ıslatan. Sensiz kaç iklim yaşıyorum biliyor musun.

Kışı bilir misin? , Annenin sarmaladığı o pamuk ellerin şükrü boşalır gökyüzünden, bulutlar rahmet damlalarını terk eder. Kıvılcımlar kovalar sevdanın üfül üfül esen nefesini. Seninle başlar beyaz ve mavi damlalar. Seninle son bulur hayatın bu savrulup giden kervanı. Boz bulanık hülyalarım seninle aydınlanır seninle yıkanır gönlüm. Edep deryasına savrulur zamansız kirlilikler. Yağmalanıyor sonsuzluk, içimde kanayan sevda türbesinin dizlerinin dibinde. Sana varmanın umutsuzluğunda ellerim parçalıyor ayrılığın tükenmeyen ıssızlığını. Katar dizisini bir sicim ile bağlıyorum hasretime ve sen çözüyorsun vuslatsız gurbetimi. Bak yine rahmet damlaları dökülüyor bu Cuma sabahı. Sela'nın güvercinleri geziniyor ruhumun yamaçlarında. Bir sen yoksun evet sen, diyar-ı gurbet gönlün sarayında.

İnanc Delibalta

Yine

Nazene dökülmüş hüzün yine
Bil ki ruhum alevlenmiş
Secdene değmiş yüzün yine
Bil ki gönlüm şenlenmiş

Papatyalar burcu olur filizlenir
Gönlün şimdiki edası gibi
Hicran yağmur olur seslenir
Fridevs bağının sedası gibi

Zaman sarılmış bedenime ben olmuş
Sinemdeki yanık cevahir gibi
Hüsrân sarılmış ayaklarıma ell olmuş
Gülü deren ahir gibi

Yollar yol olup sana bakar yine
Bil ki heyalanlar çatlamış
Rahmana varır adın sözün yine
Bil ki aşk-ı canan akar yine

Ya Resulallah bil ki özledim seni
Közdeki yüreğimdir yanan
Senin visaline bakıp aradım seni
Ummana bakıp gözlerine dalan

İnanc Delibalta

Yorgunum

Çınar ağaçlarının gölgesindemi
Hüzzamlı kaf dağının tepesindemisin
Yanar dağların sırtındamı
Sevda vaktinin dert kantarındamısın

Zülfikar kelekler konar saçlarına
Bin bir ağıt yakılır gözlerinin ahına
Bir muamma şarkının eteğinde
Kalbi delinir yıldızların gözlerinde

Gurbet yollarına kandıralar dikilir
Güldeste mahuru sonsuzluğa bakınır
Bu yazılan hicrannamedir gözlerine
Küflü gönüller alır seni bir hiçe götürür

Karanfil misali savurursun kokunu dört bir yana
Avutursun hicranı yakarsın maverada
Ahu zar ağlarken gönlünün bekçisiyim
Aşk adına yazılan nağmelerin emekçisiyim

Ağrılar içinde titirse ruhum
Parçalar gafleti dertli ahım
Sönerse hercai hevaalar mum gibi
Akar gider sılaya günahlar kum gibi
Mübalaa olursa gamsız sevdalar
Efsunu biter yalan olur bicanlar
Sabrın kapısında ağlarsan aşk ile
Yıkarsın hicranın bendini meşk ile
Nakış nakış işlerim sevdamı gergefine
Adın yazılıdır yürek utkunun çehresinde

Kayıp yılların mahsenini süslüyorum seninle
Sensizliği parçalıyor aciz bedemin ellerimle
Hicab gözlerken senin eşsiz benzini
Bu feryat ruhumun, seninle beslerken kendini

İnanc Delibalta